

CHÙM THƠ 277
CN 13 TN C
26-6-2016
PM. CAO HUY HOÀNG

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca. (Lc 9, 51 – 62)

Vì gần tới thời gian Chúa Giêsu phải cất khỏi đời này, Người cương quyết lên đường đi Giêrusalem, và sai những người đưa tin đi trước Người. Những người này lên đường vào một làng Samaria để chuẩn bị mọi sự cho Người. Nhưng ở đó người ta không đón tiếp Người, bởi Người đi lên Giêrusalem. Thấy vậy, hai môn đệ Giacôbê và Gioan thưa Người rằng: "Lạy Thầy, Thầy muốn chúng con khiến lửa bởi trời xuống thiêu hủy chúng không?" Nhưng Người quay lại, quở trách các ông rằng: "Các con không biết thần trí nào xúi giục mình. Con Người đến, không phải để giết, nhưng để cứu chữa người ta". Và các Ngài đi tới một làng khác.

Đang khi đi đường có kẻ thưa Người rằng: "Dù Thầy đi đâu tôi cũng sẽ theo Thầy". Chúa Giêsu bảo người ấy rằng: "Con chồn có hang, chim trời có tổ, Con Người không có chỗ gối đầu". Người bảo một kẻ khác rằng: "Hãy theo Ta". Người ấy thưa: "Xin cho phép tôi đi chôn cha tôi trước đã". Nhưng Người đáp: "Hãy để kẻ chết chôn kẻ chết; phần con, hãy đi rao giảng Nước Thiên Chúa". Một người khác thưa Người rằng: "Lạy Thầy, tôi sẽ theo Thầy, nhưng cho phép tôi về từ giã gia đình trước đã". Nhưng Chúa Giêsu đáp: "Ai đã tra tay vào cày mà còn ngoái lại sau lưng, thì không xứng đáng với Nước Thiên Chúa".

Đó là lời Chúa.

HƯƠNG NAM

BỎ LẠI SAU LƯNG

Bỏ lại sau lưng muôn sắc màu rực rỡ
Triệu đóa hồng mới nở giữa vườn xuân
Bước tới thật gần chẳng chút băng khuâng
Chùng tiếng sét ái tình vừa đánh gục

Một cõi lòng từ nghìn đời thôn thức
Chỉ vì yêu ai phạm tục giang hồ
Mãi vùi mình trong ngục tối vong nô
Đành mang phận kẻ tội đồ bi thảm

Bước gằn lại đi nhìn hình, xem dáng
Và hiểu cho tường, thấu cho tận nghĩa yêu
Quên mình đi một đấng thánh huyền siêu
Chỉ một nhớ là tiêu điều tan nát

Người bỏ ngai trời, xuống trần nghe suối hát
Suối lệ sâu, khúc lang bạt bể dâu
Chia phận người chia niềm đắng, nỗi đau
Không có chỗ gối đầu cho yên giấc

Người muốn em theo chân Người Hành Khất
Xin chút tình nhân loại bạc nghĩa ân
Hiểu cho ra lòng thương xót vô ngần
Mau từ giã những phù vân chóng vánh

Cả em nữa, sẽ không còn bất hạnh
Khi tin yêu, trọn tín thác nơi Người
Bỏ sau lưng những mê đắm cuộc đời
Để bước tới với tình trời vĩnh cửu...

Hương Nam , 22-6-2016

BA CHUÔNG

LẮNG NGHE NHỊP THỞ XÓT THƯƠNG

Con dám xin gởi đầu vào ngực Chúa
Và lắng nghe nhịp trái tim từ nhân
Là tiếng thở của trời cao vô ngần
Thành tiếng yêu gian trần nơi cuối đất

Cho con hiểu xót thương là nguồn thật
Tự trong lòng không muốn mất người yêu
Dẫu muôn thu cũng sẽ có một chiều
Hạt cứu rồi gieo mình vào chốn bụi

Từ sáng láng bỗng chốc thành đen đui
Từ vinh quang nên tủi nhục nhúc nha
Vượt chín tầng không, chạm cõi ta bà
Cho tang tóc rày nở hoa vĩnh cửu

Gởi vào ngực Chúa, nghe lời kêu cứu
Tưởng của gian trần, hóa ra của trời cao
Có can chi, mà Chúa phải thét gào
Cứu khẩn cấp một loài người tội tệ

Đức Giê-su đã không hề chậm trễ
Khiêm nhu vâng lời, thành toàn lễ xót thương
Bước theo Người con không thể vẩn vương
Nhịp thở trời cao, khẩn trương, dòn đập...

Ba Chuông, 22-6-2016

CÀM CÂY CÒN NGOÁI LẠI SAU

biết con là người từ bỏ mọi sự
nên mọi người thương ban đủ thứ cho con
tất cả những gì xinh tốt, ngọt ngon
và cuối cùng con chẳng còn thiếu thốn

cong bổng mắt lòng khoan dung, từ tốn
bởi nghĩ mình, cái rón của tha nhân
là tâm điểm của bao mối bận tâm
là chỗ nhận bao hồng ân chính đáng

cái mắt tiếp theo là chưa mù đã quáng
giá trị con người ở đáng, chẳng ở tâm
ở vàng vòng, bạc bó, thể với thân
loài vô sản thì chẳng nhân, chẳng ngãi

cái mắt nữa là chưa điên bỗng dại
đang tự do bỗng hóa kiếp vong nô
giam hãm mình trong lầu tháp quy mô
không bước khỏi cái huyết mồ thừa mứa

và còn nữa, còn mắt bao nhiêu nữa
khi con cố tình nắm giữ lộc ân ban
không dám sẻ chia, sợ cạn kiệt kho tàng
thu quên được nhờ người làm con từ bỏ

chỉ có Chúa mới tinh thông thấu tỏ
con phải lòng chuyện giàu có trần gian
chẳng bận tâm ai khốn khổ, cơ hàn
mặc sống chết, mặc nghèo nàn đeo mãi...

giờ hiểu mình cầm cây còn ngoái lại....
con chưa đáng là môn đệ Đức Giê-su
Đáng đã bao đêm chẳng có chỗ tựa đầu
thao thức mãi giữa bể dâu trắng mắt

xin giúp con bỏ buông cho mắt tắt
để mọi người thôi nhăm lẩn vì con
để trong con còn lại điều duy nhất
lòng khát khao cứu rỗi các linh hồn

Ba Chuông, 21-6-2016

HỒ GIANG A

LÒNG CON

Lòng con nào có khác gì
Làng quê ấy, Sa-ma-ri lạnh lùng
Mãi mê ảo ảnh phù dung
Chẳng màng nghe tiếng tin mừng đầu thôn

Chúa không buồn giận chi con
Qua đêm bờ bụi giấc ngon trăng ngàn
Chúa không thiêu rụi điêu tàn
Nhưng Người đốt cháy nồng nàn mến yêu

Chúa xác xơ, Chúa tiêu điều
Cho con tha thướt mỹ miều hồng nhan
Lửa tình đã bén đã lan
Con xin cởi áo lụa vàng phù hoa

Theo Người lên đỉnh đồi xa
Đầu trần, chân đất biết là gian nan
Nhưng tin có thiệp có chàng
Lòng không lưu luyến thanh nhàn thưở xưa

Hỏi lòng đã thực yêu chưa
Nếu không dâng trọn cho vừa lòng yêu
Con xin ký thác mọi điều
Chúa là gia nghiệp muôn chiều bình an

ả giang hồ

CON ĐÃ YÊU

Ngày lang thang khắp phố
Đêm ngủ ở gầm cầu
Bao lần con nức nở
Cuộc đời lắm thương đau

Một lần nghe thổ lộ
Có khác gì Chúa đâu
Cũng nay đây mai đó
Đêm không chỗ tựa đầu

Con giật mình, tỉnh ngộ
Chúa chí thánh chí cao
Bỗng hóa nên nghèo khổ
Xuống cứu độ dân nghèo

Con đã yêu đường phố
Con đã yêu gầm cầu
Con yêu người nghèo khổ
Con yêu đời bẽ dâu

Vì con tin có Chúa
Đang cùng con bước đi
Không còn thương đau nữa
Chỉ có mối tình si

Kìa một triều đại mới
Dành cho những chia ly
Những gì là tạm bợ...
Chỉ còn lòng từ bi

ả giang hồ

GÃ TUẦN PHIÊN

DẤU PHẪY

Anh chỉ xin làm một dấu phẩy
Để em tám tiếp chuyện buồn đời
Bao năm rồi cũng là chừng ấy
Cành liễu héo tàn, cành liễu rơi

Dấu phẩy để em còn nói thiệt
Chuyện đời bi thiết đến bi ai
Ngày qua, ngày tới, yêu mình miết
Khổ đến, khổ đi, ghét mọi loài

Dấu phẩy để anh còn được biết
Niềm riêng lẽ kín một đời hoa
Chỉ yêu ai ngắm và khen đẹp
Ghét nhất người chê rồi vắng xa

Anh chẳng thềm làm một dấu chấm
Đời em có mấy chữ đầu mà
Hết buồn, đến trách, thương rồi giận
Tàn nhớ, phai yêu, hận nữa là

Này nhé, hiểu rồi, em chẳng lắm
Ngu ngơ chẳng biết chuyện yêu thương
Nhìn lên Thập Giá trên đời vắng
Sẽ đọc nghĩa yêu đẹp lạ thường

Gã Tuần Phiên, 19-6-2016

VỀ PHÍA BIỂN

Ngoái một ngoái rất xa về phía biển
Đề mà chi, mà chi nữa đâu em
Lũ kỷ niệm chừng hom hem, thay biến
Dấu chân tình đành nhốt lại trong tim

Chuyện đời cát bỏng trở thành cô tích
Của chích chèo thân thích với họa mi
Hót với nhau giữa đêm hè tĩnh mịch
Vừa đủ nghe nhịp sóng vỗ thềm thì

Trái mãng cụt từng chua từng ngọt lắm
Bông chia đều cho nông ấm, cô liêu
Cơn mưa hạ giữa chiều còn lưng nắng
Thành tiên tri hạnh phúc thoáng tiêu điều

Mấy mùa xa, thời gian như trẻ lại
Tiếng hót nào chợt tê tái bi thương
Nghĩa gì đâu một thuở thời dẫu ái
Mà thanh âm vọng mãi những đêm trường

Ngoái một ngoái rất xa về phía biển
Còn chút hương diệu vợi trong tim mình
Kìa tất cả đang vào mùa thay biến
Đôi chân tình từ giã cuộc phù sinh

Thấp trong nhau nén hương tình thánh thiện
Lời nguyện thầm dâng tiến Chúa quyền linh

Gã Tuần Phiên, 21-6-2016

M. SAO KHUÊ

NHÌN PHÍA TRƯỚC

“Con chồn có hang, chim trời có tổ, nhưng Con Người không có chỗ tựa đầu”.

Nhìn phía trước, bước đến gần
Đừng ngoảnh lại, đừng tàn ngàn, đứng yên
Ngày đã qua, ngày để quên
Dẫu là sự nghiệp, tuổi tên, chẳng màng

Chim có tổ, chồn có hang
Theo Người sẽ mãi lang thang giữa đời
Đi và đi, bốn phương trời
Gieo niềm hy vọng, gieo Lời bình an.

Đừng mong chi phút thư nhàn
Đừng cơn khát phổ hồng nhan lựa là
Giã từ ảo mộng phù hoa
Quyết lòng đoạn tuyệt tâm tà kiêu căng

Khiêm nhu, vẻ đẹp thường hằng
Của lòng từ ái khoan nhân vô cùng
Sẽ là xiêm áo thủy chung
Trời cao đợi phút trùng phùng muôn thu

Nhìn phía trước, Đức Giê-su
Chính Người là trọn nguồn vui muôn đời
Khi em thuộc trọn về Người

M. Sao Khuê, 21-6-2016

HẠNH PHÚC NƠI NGƯỜI

“Chính để chúng ta được tự do mà Đức Kitô đã giải thoát chúng ta. Vậy, anh em đừng mang lấy ách nô lệ một lần nữa”. (Gl 5,1)

Chúa ơi! Ai sẽ giải thoát con
Khỏi vòng vây tham lam, mê đắm
Những đồng tiền loay xoay, loãn xoắn
Làm ồn ào khoảng lặng tâm con

Lời khen như đường mật ngọt ngon
Khiến rũ liệt cõi lòng khiêm nhường
Tham vọng nào điu xa muôn hướng
Đưa còn vào mộng tưởng kiêu căng

Lạc hoan nào hoa bướm, gió trăng
Chóng vánh lăm còn trêu ghẹo mãi
Tính cầu an, cầu nhàn thư thái
Biến con nên bất toại một đời

Đức Ki-tô giải thoát con rồi
Người bảo con thôi đừng ngoảnh lại
Đừng nuối tiếc một thời hoang dại
Uổng công trình từ ái xót thương

Ngọn lửa nồng, ngọn lửa yêu đương
Xin rục cháy trong lòng phàm tục
Cho con khát khao tìm hạnh phúc
Chính nơi Người, Đấng giải thoát con.

M. Sao Khuê, 23-6-2016

